

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37033

гр. София, 10.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **11693** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на О. К., гражданин на У., [дата на раждане] с Л., настанен в СДВНЧ-Любимец, чрез адв. В. Р. за спиране на незабавното изпълнение на Заповед № 3-2357/20.08.2025г. на и.ф. председателя на ДА"НС", с която е наложена ПАМ - "експулсиране" и е отнето правото на пребиваване на чужденеца в Република България, както и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на ЕС.

Искането е инкорпорирано в подадената жалба срещу заповедта при оспорването ѝ по съдебен ред. Жалбоподателят твърди, че изпълнението на заповедта ще доведе до значителни и трудно поправими вреди. Сочи, че спрямо него вече е приложено принудително настаняване в СДВНЧ-Любимец.

Ответникът, в писмо рег. № ПН - 2990/10.11.2025г. излага доводи за наличие на предпоставките по чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ и сериозна заплаха за сигурността на българската държава, по смисъла на чл. 42, ал.1, т. 2 от ЗЧРБ.

Съдът, след преценка на становищата на страните и въз основа на доказателствата по делото счита, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е допустимо, разгледано по същество е неоснователно.

По силата на чл. 44, ал. 4, т. 1, т.2 и т. 3 от ЗЧРБ, подлежат на незабавно изпълнение заповедите за отнемане на правото на пребиваване в Република България поради наличието на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 1а, заповедите за налагане на забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз поради наличието на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и 1а и заповедите за експулсиране, с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за общественения ред. Процесната заповед изцяло попада в хипотезата на чл. 44, ал. 4 от ЗЧРБ, в който случай предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт

по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно, ако предварителното изпълнение може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В тежест на молителя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл. 166, ал. 2 от АПК -такива, каквито са се осъществили след издаването на оспорения акт, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Какви са били мотивите на законодателя за изключението на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение. С оглед на това дали те са или не са били някоя от целите по чл. 60, ал. 1 АПК е без правно значение за преценката на основателното на искането. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното /тъй като е по силата на закона/ предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение. В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдение за значителни и трудно поправим вреди. Твърди, че ако е изведен от страната ще бъдат разкъсани семейните му връзки и ще бъде поставен в сериозен риск. Доказателства за наличие на семейство и сочените семейни връзки не се представят. Както беше посочено, доказателствената тежест за установяване на твърдените вреди е изцяло на жалбоподателят, в тази връзка липса на представени доказателства за тях правят искането недоказано. Липсват и конкретни доказателства, че лицето ще бъде поставено в риск.

В конкретният случай, съдът след като прецени в съвкупността им и обусловеността им представените доказателства и твърденията, намира, че не са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорените ПАМ, постановено по силата на закона.

Ето защо съдът приема искането за неоснователно.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на О. К., гражданин на У., [дата на раждане] с Л., настанен в СДВНЧ-Любимец, чрез адв. В. Р. за спиране на незабавното изпълнение на Заповед № 3-2357/20.08.2025г.

на и.ф. председателя на ДА"НС", с която е наложена ПАМ - "експулсиране" и е отнето правото на пребиваване на чужденеца в Република България, както и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на ЕС.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис да се изпрати на страните.